

Babits Mihály:

Fekete ország

Fekete országot álmodtam én,
ahol minden fekete volt,
minden fekete, de nem csak kívül:
csontig, velőig fekete,
fekete,

fekete, fekete, fekete.
Fekete ég és fekete tenger,
fekete fák és fekete ház,
fekete állat, fekete ember,
fekete öröm, fekete gyász,
fekete érc és fekete kő és
fekete föld és fekete fák,
fekete férfi, fekete nő és
fekete, fekete, fekete világ.
Áshatod íme, vágthatod egyre
az anyagot, mely lusta, tömör,
fekete földbe, fekete hegybe
csap csak a csákyád, fűr be furód:
s mélyre merítsd bár tintapatakját
még feketébben árad, ömöl
nézd a fű magját, nézd a fa makkját,
gerle tojását, csiragolyót,
fekete, fekete, fekete,
fekete kelme s fekete elme,
fekete arc és fekete gond,
fekete ér és fekete vér és
fekete velő és fekete csont.
Más szín a napfény vendég-máza,
a nap a színek piktora mind:
fekete bellül a földnek váza,
nem a fény festi a fekete szint
karsu sugárecsetével
nem:
fekete az anyag rejtett lelke,
ja,
fekete, fekete, fekete.

November 1. a halottak napja, de ekkor kezdődik a választási kampány is. Az itt olvasható vers NEM az RMDSZ kampány-dala, mégcsak nem is Kossuth-dijas posztmodern poétánk a Székelyföld orbánbalázsi centrumának literatúrai periodikájának fődirektorának Látóban TÁLALT VERSE, hanem az egyik legjobb költőnk egyik legismeretesebb verse, színészek által az egyik legnehezebben előadható vers, megtaláljuk a legjobb színész-tankönyvekben: az artikulációs gyakorlatnál találjuk, egy levegőre (levegőt csak ponttal lezárt mondat után lehet venni) - ez már nagyon nehéz, ezt már bizony csak az birja, aki sokat gyakorolt otthon is. Egyetlen erdélyi magyar színtársulat színészei, kultúrpolitikai okokból sem adták elő az elmúlt 22 esztendőben (túlságosan élesen vetne árnyékot az RMDSZ sötét oldalaira, és lenyelhetetlen botrányt kavarna még egy-egy Communitas-irodalmi esten is), de a közelmúlt egyik legjobb magyar színháza, a többnyire Marosvásárhelyről elszármazott fiatal színészekből is összeverbúvárodott budapesti Krétakör, fénykorának egyik kiváló előadásában láthattuk. A verset a XX. század elején írták, így abban szó sincs a XX-XXI. századforduló transzilvánelit maffiájának blaszfémikus üzelméről! De mégis! Olvassuk el még I x, egy kicsit figyelmebben! S gondolkodjunk el felette! Egy kicsit figyelmebben!...

A Fekete ország szimbolista vers, s mint olyan semmiképp sem lehet a bányászok vagy a temetkezési vállalatok ódájaként értelmezni. Babits Mi-

hály Fekete ország című versével nagy botrányt kavart, mert Ady Endre Fekete zongora c. művével együtt érthetetlennek találták. A páratlan, a költészet határát súroló, de a világgépbe illeszkedő monotonia valójában a Himnusz Irishez, illetve a Messze... messze... ellenverse. Itt viszont, ellentétben a színes országokkal, már monoton, szintelen világot mutat be. A kortársak a fekete szó túlzott gyakoriságát, és pesszimizmusát sokallták: a versben 45 x fordul elő a "fekete" szó - ezzel fokozódik a monotonitás érzete. A kiindulási helyzet a lírai én álma, igéi múlt idejűek, majd nominális rész következik, nem találunk igéket, majd jelen idejű igék következnek. Ezzel a középső résszel a múlt időből úgy tér át a jelenbe, hogy szinte észre sem vesszük. A látomás rejtett igazságot mutat be, az álom csúszik át látomásba. Nem magát a látványt írja le, hanem a belső lényegét vetíti ki a külsőre. Forma, jelentés kapcsolata: nincsenek versszakok, a látomás a tudattalanból jön, ezért formátlan. Ritmusa gyors, néhol szabályos daktilus, néhol erős licenciák találhatók, melyek megbontják a ritmust. A fekete szín több jelentésben is megjelenik, pl.: szó szerinti jelentésben: fekete ember, tenger, gyász, kelme. Vannak jelentésbeli összeférhetlenségek is: fekete öröm (negatív öröm: káröröm); fekete mag, tojás, csíra - itt a jelző a pusztulásra utal, nem lesz belőle élet. A fekete elme: gonoszság; fekete vér, ér: halál. Fekete ország: pokol. Ez az emberek mindennapi világa, a mi világunk.

Czirják Árpád

VGB: Demokrácia, a sátán zsinagógája

Most a demokrácia szóra ült rá a világ médiabirodalma, akik egységesülve már megvalósították az Új Világrend különleges tájékoztatási iparát. Ez a virtuális képekben manipuláló szervezet csak azt hozza nyilvánosságra, amit látatni akarnak velünk. Nincsenek véletlenek! Minden a globális Birodalom létrehozása érdekében történik a világban. Legyen az a legkisebb sziget, vagy önálló kontinens, vezetését megkörnyékezte már jóval korábban a pénz fegyverével a jövőképzők tábora. Nem lenne semmi baj a jövőképzőkkel, ha nem ezek a torzlelkű köpönyegforgatók irányítanák ezt is, mint a százmillió áldozatot követelő kommunizmust. Mi ebből nem kérünk, teljes erőnkkel küzdeni fogunk ellene.

Minden a kezükben van, gondolják, csak egyedül a felhatalmazás hiányzik mögülről, az emberiség támogatása. Könnyű eltéríteni a gyengék figyelmét holmi műszavakkal, ajándécsomagocskákkal, míves fésűkkel, színes golyók és tükrök segítségével, amelyek egy egész birodalmat jövedelmeztek csalással. Amikor elmegyünk más országába, idegen kultúrával találkozunk, így betartjuk mi is azokat a szabályokat, amit ez a kultúra előír a területén. Nem élek vissza a vendéglátó jogaival. A szeretet ereje hegyeket mozgat, olyan ez mint a parányi mustármag. Nélküle belebebedünk a legcsekélyebb mozdulatba is.

Szint váltottak a kommunisták. Lecserélték vörös színű kaftánjaikat előkelő modern öltönyökre, amit kedvükre válto-gathatnak anyagi helyzetük megőrzése miatt. Megtarthattak ezek minden elrabolt vagyont, erőszakkal eltulajdonított földet, sőt még szerezhettek hozzá is bőven, mert nem figyel-

"A világszalás korában
az igazság kimondása
forradalmi tett."

George Orwell,

ideig szemrebbenés nélkül csalni, mellébeszélni. Pedig voltak szókimondó emberek is a kormánykerék mellett. Csurka és Körösi Imre figyelmeztetett bennünket, de a média elhallgatta előlünk a lényegét.

Amilyen gyorsan megszervezték a taxisblokád nevű rendtelenséget mutatja, hogy a háttérben nem változott semmi. Megbéníthatták az ország fővárosát büntetlenül, de amikor Budaházy próbálta lezárni embereivel az Erzsébet hidat, akkor brutálisan léptek fel ellene. 2006-ban is hasonlóan cselekedett a rendőrség az 56-os forradalom 50-ik évfordulóján! Pedig a Miniszterelnök korábban bevallotta nekünk, hogy hazudtak egészen a választásokig nekünk csak azért, hogy visszaválasztassák magukat velünk. Sikerült nekik. Háromszázezren vonultak az utcára ellenük, de változás nem történt. Sikerült éket vernük az elégedetlenkedő érdekcsoportok közé.

Ez a legnagyobb bajunk Magyarországon. Nemzeti érdekeinkre mindig rátelepedik valami párt, s eltéríti eredeti céljaitól a követőit, ami miatt beleunnak a politikába. Már választani sem mennek el az emberek, kivéve azokat a pártszimpatizánsokat, akiknek nem érdeke ezen változtatni. Emberi tragédiák sorát hozta a valutában való eladósodás, ami a libatenyésztők átmeneti baját is a háttérbe szorította. Hozzá nem értő emberek kerültek a kormányruhá közelébe a saját bevallásuk szerint. Mindenhol visszaéléseket tapasztaltunk a nyomokban, de még sem tehetünk semmit a paktumos rendszerváltás miatt. Kiárusították hazánkat úgy, hogy még kutatni sem engedik ezeket a gaszágokat. Mindent titkosítottak egységesen azok a pártok, akik az elmúlt huszonkét évben az országot vezették. Volt, aki többet lopott mint a másik, de bűneit nem kisebbíti az, hogy megtagadják az igazságtételt tőlünk a titkosításokkal.

Bármihez nyúltak, közel száz évre nemzetbiztonsági kockázatot jelent! Micsoda örület ez kérem! Magyarországról van szó! Demokráciát hirdetnek nagy szóval, de közben eltitkolják előlünk a részleteit annak, miként tulajdonították el a javainkat ez alatt a közel negyedszáz év alatt. Nagyvállalataink felét már az oroszok kivonulása előtt privatizálták, majd rövid időn belül felszámolták. Eljátszották a szovjet kártérítés összegét is, elnyelték a tartozás dollármilliárdjait néhányan, akik mai értékben csillagászati összegeket nyertek ezen. Lehetne működő metrórendszer a fővárosban, ha engedték volna az oroszoknak tartozásuk fejében létrehozni azt. Nem engedték, helyette a négyes metró pénznyelő mechanizmusát hozták létre ott, ahová gyalogosan is ellehet jutni az állomások közt.

Pénz-pénz-pénz, mindig csak az a gyűlölt pénz, amit elvetettek jogos tulajdonosától még az ötvenes évek elején, majd elprivatizálták orruk elől a rendszerváltásnak nevezett szélhámosság nevében. Most se kecske, se káposzta. Nem maradt semmi, de még az sincs, mert a magyarságunkat is elakarják venni tőlünk a megszállóink. A sátán feljött a föld felszínére, zsinagógákat épít minden felé, majd megrontja az embereket televíziója segítségével, átalakítja oktatási rendszerét, betiltja könyveit, félretárolja őket. Semmi sem az, aminek mondják! Mindennek az ellenkezője igaz! Ide vezetett a szabadosság, amikor az ördög istennek mondja magát, s az emberek elhiszik neki, mert komoly pózával mondja, méghozzá közpénzen!

Rátelepedtek emberei az állam elosztórendszerére. Bankok zsinagógái emelkednek szinte minden sarkon, ami összeköttetésben áll a pokollal, ahonnan kamatra pénzt kölcsönöznek nekünk. Kétszer, háromszor fizetjük vissza nekik mint Ludas Matyi, mire miénk lehet a házuk. De ezekről említést sem szabad tennünk, mert az ördög soha sem alszik.

Duft naplója - 2012. október 06.
<http://duft.extra.hu/?p=18263>